

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1.8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefonu redakcyi nr. 88.

Przenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej”, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy pnumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwszy 75 ct., drugi 30 ct. — Przewodnik pnumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza

Inseraty przyjmują: w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi, w Paryżu wyłącznie agencya pana Adama, Rue des St Peres 81.

Lwów, dnia 31 stycznia.

Są tak przerażające Opatrzności wyroki, że zdają się gromem, który poraża, — są takie klęski i takie nieszczęścia, które głos tłumia w struchlałej piersi, a myśl strwożoną podnoszą ku Temu, który rządzi wszechświatem, i w którego Ręku smutek i wesele... życie i śmierć... Żałobna wieść wczorajsza była takim gromem; śmierć, którą wczoraj ogłoszono światu, jest takim nieszczęściem...

Syn uwielbianego Monarchy, Ten, z którym łączyły się najpiękniejsze nadzieje sławy i szczęścia w przyszłości, wspaniałym umysłem, rycerski, dzielny, w pierwszym rozkwicie męskiego wieku, dziedzic potężnego Tronu, ukończony przez wszystkie ludy austro-węgierskiego państwa, — Arcyksiążę Rudolf nie żyje!

Gromowładnym echem rozbrzmiała żałobna wieść ta z krańca w kraniec wielkiej Monarchii, i wszystkie jej ludy przejęła boleścią, przeniknęła żalobą i głębszem ponad wszystko współczuciem. Ze stron wszystkich, tak ze wspaniałych pałaców, jak z ubogich lepierek, z miłością rzewną, a głębokiem, łzawem współczuciem wyciągają się dłonie ku Najjaśniejszym Rodzicom i Najdostojniejszej owdowiałej Małżonce, których podobało się Wszechmocnemu Bogu dotknąć tak niespodziewanym a bolesnym ciosem. — W tej chwili, pod pierwszym wrażeniem wieści okropnej, uczucie poniesionej olbrzymiej straty przypomina tem żywiej wszystkie łaski, wszystkie dobrodziejstwa, jakie spłynęły ze szczodrej dłoni Miłościwego Monarchy, przywodzi na pamięć, ile ta dłoń łez nieszczęśliwym otarła, ile dusz, przygnębionych nieszczęściem krzepiła, spiesząc z hojną pomocą każdej niedoli... I ta wspaniałomyślność, która Najwyższy Dom cesarski otacza aureolą promienną, ta wielkość duszy uwielbianego Monarchy, tak tkliwej na niedolę, silnym, niespożytym węzłem wdzięczności połączyła na zawsze serca ludów z Tronem i Najdostojniejszą Dynastją, jaśniejącą najwznioślejszych cnót blaskiem. A jeżeli w dniach radości ludy te spieszyły z jednomyślnymi objawami wesela, jeśli zawsze i w każdym wypadku gotowe są stanąć niezwalczonym murem w około Tronu, to tembardziej dziś, w dniu ciężkiej żałoby monarszej, jedno, wspólne z ich piersi wyrwa się westchnienie; jedna, wspólna, gorąca płynie z nich ku Wszechmocnemu Bogu modlitwa; jedno, głębokie przenika je współczucie, które wraz z kornym hołdem niewzruszonej miłości i wierności spieszy ku uwielbianemu Monarsze.

W tym chórze zgodnych uczuć, w tej powszechnej austro-węgierskich ludów żałobie, kraj nasz nikomu wyprzedzić się nie da. Tyłu węzłami wdzięczności połączony z osobą Najmiłościwszego Monarchy, przyjął on z niewymowną boleścią straszny Opatrzności wyrok. Jeżeli się pod nim nie ugina, jeśli wśród ogromu boleści szuka słowa pociechy i otuchy, to jedynie dlatego, że wierzy silnie w sprawiedliwość Bożą, która zsyłając ciosy, umie je wynagradzać w przyszłości, to dlatego, że wierzy silnie, iż błogosławieństwo Boże, przyzywane przez tyle milionów serc wdzięcznych spoczywa nad Najwyższym Domem Monarszym, tyłu jaśniejącym cnotami, to dlatego, że korząc się przed strasliwym wyrokiem, ufa w potęgę wspólnej wdzięcznych ludów modlitwy!

W kraju naszym, który niedawno miał szczęście gościć Najdostojniejszego Następcę Tronu, w stolicy kraju, którego mieszkańcy z wymownych ust Cesarzewicza słyszeli słowa pełne łaskawości, — niezapomniane słowa, niestartemi głoskami zapisane w sercach społeczeństwa naszego, — wieść o śmierci ukochanego Dziedzica potężnego Tronu, tem boleśniejsem odbiła się echem. Wszyscy to odczuli, że z Ręki Bożej padł cios straszliwy, że śmierć zgasiła umysł potężny, wyrwała z pośród żyjących duszę wspaniałą, ubezwładniła dłoń dzielną, położyła kres wielkim nadziejom, — że stał się fakt, który dzieje zapiszą jak klęskę...

Jego Cesarska i Królewska Wysokość s. p. Następcę Tronu Rudolf (Franciszek Karol Józef) jedyny Syn panującego nam miłościwie Monarchy i Najj. Cesarzowej Elżbiety urodził się dnia 21 sierpnia 1858 roku, a nazajutrz po tym radośnym dla Najwyższej Dynastji i ludów Monarchii wydarzeniu, raczył Najjaśniejszy Pan wydać do armii następujący rozkaz dzienny:

„Jest Moją wolą, aby zesłany Mi przez Boga Syn od chwili narodzenia należał do Mojej dzielnej armii, mianuję Go zatem pułkownikiem, właścicielem Mojego 19 pułku piechoty, który odtąd ma nosić nazwę „Następcy tronu“.

Jego Ces. i Król. Wysokość Cesarzewicz Rudolf, którego wychowaniem kierował generał-porucznik Latour von Thurmburg otrzymał zarówno gruntowne, jak wszechstronne wykształcenie. Dnia 24 czerwca 1877 został ogłoszony pełnoletnim i wstąpił d. 23 lipca 1878 r. do czynnej służby wojskowej w 36 pułku piechoty. We wrześniu r. 1880 zamianowany generał-majorem a równocześnie kontradmirałem, objął s. p. Cesarzewicz d. 6 kwietnia 1881 r. komendę 18 brygady piechoty w Pradze. W 1883 r. otrzymawszy rangę generał-porucznika i godność wiceadmirała, objął komendę 25tej dywizji piechoty w Wiedniu. Dnia 18 marca 1888 r. Najjaśn. Pan pragnąc dać wojskom piechoty, jako głównej broni armii, najszczerzy dowód Swej pieczołowitości, zamianował s. p. Cesarzewicza generalnym Inspektorem piechoty. Z zapałem, energią i poświęceniem, niezważając na trudy życia obozowego, spełniał Jego Ces. Wysokość do ostatniej chwili ważny ten urząd, a w sierpniu roku zeszłego odbywał inspekcję wojsk w kraju naszym, i wówczas przebywał w charakterze ściśle wojskowym przez dni kilka we Lwowie.

Niepodobna pominąć działalności s. p. Następcy Tronu na innych także polach gdyż w ten tylko sposób będzie można wytworzyć sobie ogólny obraz niezmordowanej, błogiej i skutecznej pracy Tego, którego oplakują wszystkie ludy Monarchii i ku którego zwłokom zwraca się rzewne spojrzenie całego świata.

Znakomity ornitolog i gorliwy badacz nauk przyrodniczych, Jego Ces. Wysokość przez cały szereg lat pozostawał w stosunkach z najznakomitszymi uczonymi Austro-Węgień a w pierwszym rzędzie ze sławnym przyrodnikiem Brehmem. Wynikiem tych wyczerpujących studyów i odległych podróży oraz mozolnych wędrówek jest niedoścignione pod względem plastyki i opisów dzieło: „Dni piętnaście na Dunaju“ i „Podróż na Wschód“.

Monumentalne dzieło: „Austryacko-Węgierska Monarchia w słowie i obrazie“ jedyna w najlepszym tego słowa znaczeniu publikacya ludowa, zawdzięcza swe powstanie wyłącznej inicjatywie i gorliwemu współpracownictwu s. p. Cesarzewicza, którego myśli i uczucia znalazły wyraz w napisanej własnoręcznie przemowie do tego dzieła, z której przytaczamy ustęp końcowy: „Literackie i artystyczne koła wszystkich ludów tej Monarchii połączyły się do wspólnej pracy a dzieło to ma wykazać krajom Austro-Węgień i zagranicy, jaką to bogatą sumę sił duchowych posiadamy we wszystkich krajach i ludach, i jak to połączyły się one ku pięknemu dziełu, którego celem obudzenie potężnych uczuć ogólnej miłości ojczyzny.“

Dzieło to, do opracowania którego zapraszano w miarę jego postępów coraz to nowych współpracowników i artystów z poszczególnych krajów koronnych — otóż dzieło to miało stać się po latach, w myśl intencji Najdostojniejszego Jego Inicyatora, świadectwem duchowej siły twórczej teraźniejszości, pomnikiem dla przyszłości, jako „Austro-Węgry w słowie i czynie“.

W celu wykonania tej wspaniałej myśli J. C. i Król. Wysokość pozostawał w ciągłych stosunkach i ciągłym zetknięciu z najznakomitszymi uczonymi, pisarzami i artystami Monarchii.

Jako Protektor wszystkich aspiracyj, mających na celu popieranie i rozwój umiejętności, sztuk i przemysłu, rozwijał s. p. Cesarzewicz na kongresach i zebraniach i przy każdej nadarżającej się sposobności niezmordowaną, błogą w skutkach i dobroczynną działalność, a to wszystko budziło dla Jego Imienia podziw i uwielbienie daleko po za granicami Monarchii. Zamianowany Jego Ces. Wysokości doktorem honorowym filozofii uniwersytetów Wiedeńskiego i Jagiellońskiego, członkiem honorowym ces. Akademii umiejętności w Petersburgu i król. Akademii Umiejętności w Lizbonie daje świadectwo jak wysoko cenił świat uczony wzniosłe przymioty i wiedzę naukową s. p. Następcy Tronu.

Te wspaniałe przymioty, któremi jaśniał, przodował i przyswiecał Dziedzic Tronu Habsburgów, zjednały Mu niepodzielną miłość, cześć i przywiązanie wszystkich ludów Monarchii, podbiły dla niego serca całej armii i zapisały Jego Imię w niezatartej pamięci.

W ciągu nocy otrzymaliśmy następujące depezesy, które ogłosiliśmy dzisiaj rano w nadzwyczajnym Dodatku:

Wiedeń, 30 stycznia (godzina 5 min 30 po południu.) W ogłoszonym właśnie dodatku nadzwyczajnym *Wiener Ztg.* powiedziano dosłownie:

„Wstrząsający grom losu spadł na Najw. Dom cesarski, na wszystkie ludy austro-węgierskiej Monarchii, dotknął każdego Austryjaka i Węgra. Czczony powszechnie Cesarzewicz Rudolf nie żyje! Głęboko ukochany Syn Najj. Pana i Najj. Pani, szczęście całego życia troskliwej Małżonki Cesarzewiczowej Stefanii, Kochający i czczony Brat Księżnej Gizeli i Arcyksiężniczki Maryi Waleryi, duma całego Najw. Domu cesarskiego, nadzieja wiernych ludów wstępuje przedwcześnie do grobu w kwiecie wieku, w pełnej sile swej działalności.

W najgłębszej żałobie, z sercem przepelnionem nieskończoną boleścią wznoszą w niezachwianej miłości i wierności ludy Państwa swe żałobne a korne modlitwy: „Oby Bóg pozwolił najgoręcej ukochanym obojgu Najjaśniejszemu Państwu, oraz całemu Domowowi cesarskiemu w tak ciężkiej godzinie znaleźć owo ukojenie, jakiego słowo ludzkie przynieść nie może“

O wstrząsającej do głębi katastrofie nadchodzą następujące wiadomości:

Najd. Cesarzewicz udał się przedwcześnie na łowy do Majerling pod Baden, na które zaprosił kilka osób z Wiednia, oraz ks. Feliksa Koburga i hr. Hoyosa. Jego Ces. Wysokość czuł się już wczoraj nieco niezdrów i skutkiem tego był zmuszonym zawiadomić, iż nie może przybyć na obiad zapowiedziany w apartamentach cesarskich. Gdy goście zaproszeni na polowanie zbrali się dzisiaj rano, a Najd. Cesarzewicz nie pojawił się, poczęto natychmiast dowiadywać się z największą troskliwością. Wszystkich też niebawem poraziła straszna wiadomość, iż Najd. Cesarzewicz skutkiem apopleksji wyzionął szlachetną swą duszę.

Jakby grom z pogodnego nieba spadła ta przerażająca wiadomość na zamek cesarski. Niewysłowiona boleść, która napelnia Najw. Dom monarszy wydobywa mimowoli z ust każdego wiernego syna Austrii słowa: „Boże wspieraj! Boże ochraniaj! Boże błogosław Najj. Cesarza i Najw. Dom cesarski i dodaj nam wszystkim siły do mężnego zniesienia tak straszego nieszczęścia.“

Wiedeń, 30 stycznia (godzina 5 m. 45 po południu.) W obec urzędowego przedstawienia w *Wiener Ztg.* traca wszelką wartość wersje tych dzienników wieczornych, które będąc echem pierwszych pogłosek, jakie doszły do Wiednia o strasznej katastrofie wspominają o innych przyczynach śmierci Cesarzewicza a przede wszystkim te, które mówią o rzekomym wypadku na polowaniu. Wiść żałobna oddziaływała powszechnie paralizująco.

W tej chwili przeciągają głównymi ulicami miasta tłumy publiczności pełne przerażenia i najgłębszego współczucia.

Nadzwyczajny dodatek *Wiener Ztg.* krąży z rąk do rąk. Urzędy telegraficzne są w oblężeniu. Na giełdzie zawiadomił komisarz giełdowy o godzinie trzy kwadrans na 2gą o śmierci Cesarzewicza. Wiadomość ta wywołała nieopisane przerażenie. Ustały wszelkie transakcje. Wszyscy poczęli wybiegać w chaotycznym popłochu na ulicę. Giełda została natychmiast zamknięta i będzie zamknięta wieczorem i jutro.

Posiedzenie Izby deput. wśród największego przerażenia posłów zostało również zamknięte.

Skoro nadeszło urzędowe potwierdzenie straszliwej wieści, oba teatry nadworne i wszystkie teatry prywatne odwołały przedstawienia.

Wiedeń, 30 stycznia (godzina 7 min. 10 wieczorem). Wyznaczony na dzień dzisiejszy wyjazd Najjaśn. Państwado Budapesztu, został zaniechany.

Wiedeń, 30 stycznia. (godzina 11 min. 50 w nocy). Urzędownie stwierdzono zostało, że JCKr. Wysokość Arcyksiążę Rudolf zmarł dzisiaj nagle między siódmą a ósmą godziną rano na porażenie serca, w zamku myśliwskim Mejerling.

Obiegają pogłoski, że zwłoki Cesarzewicza o północy wywiezione zostaną z Baden i przybędą do Wiednia o godzinie pierwszej po północy.

Jutro wydane zostaną decyzje co do pogrzebu.

Wszyscy Członkowie Domu cesarskiego pojawili się w ciągu dnia w Zamku cesarskim dla złożenia wyrazów współczucia Najjaśniejszemu Państwu i Najdostojniejszej Cesarzewiczowej Wdowie.

Po południu przybyli do urzędu spraw zagranicznych Nuneyusz, wszyscy ambasadorowie i posłowie i złożyli hr. Kalnoky'emu wyrazy głębokiego smutku z powodu żałobnego ciosu.

Senat uniwersytecki uchwalił zawiązać wykłady aż do dalszego zarządzenia. Biblioteka uniwersytecka zamknięta.

Rada gminna odwołała wszystkie posiedzenia secyjne i pełne, a nad formą żałobnych manifestacji nardała się przed południem na sesji nadzwyczajnej.

Izba giełdowa wyraziła na wieczornym posiedzeniu głęboki żal swój z powodu śmierci Następcy Tronu i uchwaliła zamknięcie giełdy nie tylko w dniu jutrzejszym, ale także w dniu pogrzebu.

Po południu i wieczorem niezliczone tłumy głęboko wzruszonej ludności przeciągały przed zamkiem cesarskim.

Wszystkie karnawałowe zabawy aż do dalszego zarządzenia zostały odwołane. Wszystkie lokalności do zabaw służące wyjątkowo zamknięte.

Wiedeń, 30 stycznia. Dzisiaj po południu przybył burmistrz miasta Wiednia z wiceburmistrzem do urzędu ochmistrzowskiego celem wyrażenia najgłębszego współczucia całej ludności wiedeńskiej.

Z wielu domów powiewają już chorągwie żałobne.

Fremdenblatt pisze: Tam gdzie spadkobierca Tronu przepędził w grodzie rodzinnym tyle pięknych i szczęśliwych dni, został wyrwany zśród żyjących i oddalony z drogi przyszłego wzniosłego powołania, a z Jego zgonem zwichnięte zostały nadzieje ludów Austrii. Zgon przedwczesny Jego Ces. Wysokości okrył ukochany Dom cesarski i całe Państwo ciężką żałobą.

Neue fr. Presse pisze, iż z dniem dzisiejszym Monarchia stała się krajem żałoby i łez. Zamknęło się życie, które było samą dobrocią, skarbnicą duchową i rycerskością. Oby Bóg pocieszył Cesarza, Państwo i nas wszystkich, którzyśmy stracili tego wspólnego męża, którego całe życie było poświęconem ojczyźnie, krzewieniu cnót i oświaty.

Neues Wiener Abendblatt pisze: Piorunujące nieszczęście dotknęło Austrię. Cesarzewicz Rudolf, nadzieja Państwa, ulubieniec wszystkich ludów Monarchii nie żyje!

Presse woła głosem niewysłowionej boleści:

Nadzieja, duma Rodzica cesarskiego, został wydartym przedwcześnie Austrii, Węgrom, nam wszystkim!

Wiedeń, 30 stycznia. Ze wszystkich stron tej połowy państwa nadchodzą ciągle doniesienia o głęboko boleśnym wrażeniu jakie wywarła żałobna wiadomość. Posiedzenia rozmaitych korporacji tak publicznego jak i prywatnego charakteru wszędzie natychmiast zostały wstrzymane. Wszystkie uroczyste obchody, przedstawienia teatralne i koncerta na razie odwołane. Również nadchodzą ze wszystkich stolic europejskich doniesienia o gorącym współczuciu rozmaitych narodów.

Praga, 30 stycznia. W mieście objawia się niezwykle wzruszenie i boleśne współczucie. Burmistrz głęboko rozrzuwany zakomunikował radcom miejskim żałobną wiadomość, poczem posiedzenie rady zawieszono zostało. Teatr, aż do dalszego zarządzenia zamknięty.

Najdostojniejszy Arcyksiążę Franciszek Ferdynand wieczorem wyjechał do Wiednia.

Walne zgromadzenie niemieckiego kasyna, po pełnej uczucia przemowie żałobnej Schneykala, zostało odroczone.

Budapeszt, 30 stycznia. Prezydent Izby niższej na życzenie wszystkich stronnictw zwołał na jutro przed południem posiedzenie, które wyłącznie poświęcone będzie żałobnej wiadomości.

Budapeszt, 30 stycznia. Wiadomość o śmierci Następcy Tronu wywołała we wszystkich warstwach ludności gorące współczucie. Dzienniki wieczorne wyraziły w głęboko odczuty słowach powszechną żałobę.

Pesti Naplo pisze: Całe Węgry płaczą wraz z nami; kwiat Tronu, nadzieja narodu złamana! Głęboko wzruszeni stoimy wobec wyroku Wszchemocnego nie mogąc go pojąć.

Przedstawienia teatralne zostały do dalszego rozporządzenia wstrzymane; z wielu domów powiewają żałobne chorągwie. Ze wszystkich stron kraju nadchodzą doniesienia o głęboko wstrząsającym wrażeniu, jakie wieść żałobna wywarła. Wszędzie odwołano publiczne i prywatne zabawy.

Między godziną 9—10 wieczorem w mieście panował spokój; przewidywane demonstracje studentów nie miały miejsca.

Berlin, 30 stycznia. Cesarz złożył po południu ambasadorowi Szechenyemu wizytę kondolencyjną.

Politische Berl. Nachrichten piszą: Wstrząsająca wiadomość obudza w całym narodzie niemieckim najgorętsze współczucie. Rycerski charakter zmarłego i ścisła przyjaźń Jego z cesarzem Wilhelmem zapewniały Mu sympatyje Niemców a żałoba, która okryła Dynastję monarszą tak ściśle z nami sprzymierzonych Austro-Węgiek, dotyka serca nas Niemców tak głęboko, jak to tylko utrata cennego, wiernego Przyjaciela uczynić może.

Berlin, 30 stycznia. Dzisiejszy muzyczny wieczór u cesarskiego dworu został odwołany z powodu śmierci J. C. Kr. Wys. Następcy Tronu Arcyksięcia Rudolfa.

Żałobna wiadomość ogłoszona została w dziennikach wieczornych i licznych nadzwyczajnych dodatkach. Ludność Berlina okazuje najwyższe współczucie

Rzym, 30 stycznia. Wiadomość o śmierci Najd. Arcyksięcia Rudolfa

wywołała wszędzie głębokie wrażenie. Król i Crispi wyrazili natychmiast w ambasadzie gorące współczucie. Jutrzejszy bal u ambasadora Brucka został odwołany.

Rzym, 30 stycznia. Wszystkie dzienniki wyrażają głębokie współczucie z powodu śmierci Cesarzewicza Rudolfa.

Rzym, 31 stycznia. *Popolo Romano*, *Riforma* poświęcają osobne artykuły Najd. Zmarłemu, w których podnoszą Jego świetne przymioty i wyrażają głęboki współdział królewskiego Domu i ludu włoskiego.

Rzym, 31 stycznia. Papież otrzymał wczoraj wieczorem żałobną wiadomość, przesłał natychmiast Najj. Cesarzowi austriackiemu depeszę kondolencyjną.

Monachium, 30 stycznia. Księżna Gizela i książę Leopold wyjechali wieczorem do Wiednia.

Bukareszt, 30 stycznia. Wszędzie objawia się najgłębsze współczucie z powodu śmierci J. C. Kr. Wys. Arcyksięcia Rudolfa.

Bruksela, 31 stycznia. Wiadomość żałobna wywołała olbrzymie wrażenie i jak błyskawica szybko się rozeszła. Posiedzenie Izby zostało zawieszono; na ulicach tworzą się grupy; sprzedający dzienniki są formalnie rozrywani. Lud w głębokiej żałobie pogrążony bierze udział w boleści obu Domów monarszych.

Sofia, 31 stycznia. Na wiadomość o śmierci J. Ces. i Król. Wysokości Arcyksięcia Rudolfa, ks. Ferdynand i ks. Klementyna oświadczyli, iż nie przybędą, jakto było w zamiarze, na bal Czerwonego Krzyża. Bal został odroczone. Dwór przywdzieje żałobę.

Paryż, 31 stycznia. Prezydent Carnot wysłał do Najjaśniejszego Cesarza austriackiego telegram kondolencyjny i równocześnie polecił ambasadorowi wyrazić współczucie.

Dzisiaj w godzinach przedpołudniowych doszły nas następujące depezesy:

Wiedeń, 31 stycznia. Wszystkie poranne dzienniki ukazały się dzisiaj w żałobnych obwódkach i zamieściły artykuły, w których poświęcając pamięci zmarłego Najdost. Cesarzewicza, przeniknięte najgłębszą boleścią artykuły, ślawią Go jako dumę i chwałę Rodziców cesarskich, ozdobę i klejnot całego Najw. Domu, gwiazdę nadziei ludów Austro-Węgiek, jako szlachetnego rzeźnika i wspaniałomyślnego ordonownika sztuk i umiejętności. Wszystkie głosy dzienników łączą się w jednym chórze rzewnej a przejmującej skargi. W słowach rzewnych dają one przedewszystkiem wyraz współczucia w boleści Obojga Najjaśn. Państwa i owdowiałej Cesarzewiczowej.

Wiener Ztg. zamieszcza na pierwszej stronie ujęte w czarne obwódki następujące urzędowe zawiadomienie:

„Jego Ces. i król. Wysokość, Najdostojniejszy Cesarzewicz Arcyksiążę Rudolf zmarł wczoraj dnia 30 stycznia między godziną 7 a 8 z rana w swym zamku łowieckim w Meyerling pod Baden nagle na udar sercowy.

Wysłany jeden ze sprawozdawców *Fremdenblattu* do Meyerling donosi, co następuje.

Jego C. K. W. Cesarzewicz wyjechał w poniedziałek w południe z Wiednia ekwipażem dworskim do Breitenfurth, gdzie oczekiwał fiakier wiedeński. Jego C. K. Wysokość Cesarzewicz nie użył powozu, ale prze-

był krótką przestrzeń do Meyerlinga, pieszo, w doskonałym humorze, rozmawiając z gośćmi, którzy przybyli na polowanie. Po odbytem we wtorek polowaniu wróciwszy, uskarżał się J. C. K. Wysokość na ból głowy, usunął się do swoich komnat i zawiadomił, iż nie weźmie udziału w zapowiedzianym na wieczór rodzinnym obiedzie cesarskim. We wtorek wieczór pracował Jego Wysokość w pokoju sypialnym i napisał kilka listów. W dniu nieszczęścia nie spał już Jego Wysokość Cesarzewicz o godzinie 7 rano i zadzwonił na długoletniego pokojowca swego Jana Loschek, rozkazując mu podać śniadanie. Na chwilę przed pół do ósmej wszedł napowrót pokojowiec do pokoju, spełniając rozkaz otrzymany i zastał Jego C. K. W. nieżywym w łóżku. Na podwórzu zamkowym znajdowali się ks. Filip Coburgi hrabia Józef Hoyos, gdy kamerdyner przyboczny, blady jak trup, wpadł z wieścią przerażającą, a obecni na podwórzu, udawszy się natychmiast z pospiechem do sypialni Najdost. Cesarzewicza, przekonali się, że daremną jest wszelka pomoc ludzka. Książę Koburg, zgębiony i przerażony ogromem nieszczęścia, pozostał u łóża śmierci Najdostojniejszego szwagra. Hrabia Hoyos pojechał przez Baden do Wiednia, ażeby Najwyższej Rodzinie cesarskiej zakomunikować okropną wiadomość.

Wiedeń, 31 stycznia. (Tel. pr.) Z powodu śmierci Najdost. Następcy Tronu przyjęcie przez Najjaśn. Pana dziekczynnych deputacyj: Wydziału krajowego, krakowskiej Rady miejskiej i kapituły krakowskiej, (w sprawie nadania książęcej godności biskupom krakowskim), które dziś odbyć się miało, oraz złożenie przysięgi, w charakterze tajnego radcy, przez p. Namiestnika hr. Badeniego, zostały odroczone na czas nieoznaczony.

Wiedeń, 30 stycznia. (Tel. pryw.) Z wielu domów powiewają czarne chorągwie, wszystkie bale odroczone. Trumnę złożono w apartamentach Najd. Cesarzewicza. Dzisiaj przeniesione zostaną zwłoki do kaplicy dworskiej.

Ze wszystkich stolic europejskich nadchodzą depesze kondolencyjne. Izba deputowanych odbędzie jutro posiedzenie wyłącznie dla narad nad manifestacją kondolencyjną, po czem odroczone będzie aż do dnia pogrzebu. Rada miejska również się odroczyła.

Wiedeń, 31 stycznia. (Godzina 10 przed południem). Komnata w zamku łowieckim w Majerling, w której spoczywały zwłoki Cesarzewicza, jest urządzona jak najskromniej. Zwłoki spoczywały na łożu z drzewa orzechowego, nad którym wisi w srebrnych ramach portret Najdostojniejszej Cesarzewiczowej. Na biurku rozłożone są rysunki akwarelowe, książki, wielka mapa z planami budowlanymi, i dwa nieotwarte jeszcze listy.

Skoro tylko urzędnicy dworscy przybyli z Wiednia, spisali natychmiast protokół, i opieczętowali wszystkie listy i papiery.

Proboszcz nadworny Mayer pobłogosławił zwłoki, których głowa spoczywa na dwóch poduszkach.

Rysy oblicza drogiego Zmarłego nie zmieniły się zgoła.

Furgon dla przewiezienia zwłok Cesarzewicza nadesłano z Baden do Mejerling.

Dzisiaj o godzinie pół do 8mej rano ruszył furgon ze zwłokami eskortowany przez badeńską radę miejską i żandarmów i przybył o kwadrans na 9tą na dworzec kolejowy w Ba-

den, gdzie niezliczone tłumy publiczności powitały w uroczystym, milejącem skupieniu, z głowami odkrytymi, ciało ukochanego Cesarzewicza.

Ks. Filip Koburski przybył do Wiednia wczoraj o godzinie pół do 10tej wieczorem. Najdost. Arcyksiążę Franciszek Ferdynand przybył z Pragi. Najdost. Arcyksiążę Otton i Najd. Arcyksiężna Marya Józefa w grubej żałobie przybyli z Berna.

Imi nieobecni w Wiedniu Członkowie Najw. Domu, spodziewani są w najbliższych godzinach.

Wiedeń, 31 stycznia. Zakomunikowanie żałobnej wieści u dworu przedstawia *Presse* następująco: Hrabia Hoyos, przybywszy w ubraniu myśliwskim o w pół do dwunastej do Burgu, udał się bezzwłocznie do gabinetu Najjaśniejszego Pana, z kąd wyszedł po kwadransie. Bezpośrednio potem udał się Najj. Pan do Najjaśn. Pani, która po pierwszej chwili najgłębszej boleści, znalazła nadludzką niemal siłę, ażeby wraz z Najj. Panem udać się do Najdostojniejszej Cesarzewiczowej. Zaledwie z wielką trudnością udało się Małżonkom cesarskim odwieść Najdostojniejszą Cesarzewiczową od zamiaru udania się bezzwłocznie do Majerling. — Najjaśniejszy Pan oddał się do swoich komnat, gdzie w głębokiej pogrążony boleści, pozostał do godziny 3 po południu. Następnie udzielał Jego Ces. Mość rozkazów co do przewiezienia Zwłok. Później przyjął Najj. Pan raport radcy dworu Wiederhofera, który wysłany był przed południem do Majerling; poczem Wiederhofer udał się z powrotem na nowo do Majerling.

Wiedeń, 31 stycznia. (Tel. pr.) Mayerling oddalony jest o pół godziny drogi od Baden. Najd. Cesarzewicz kupił ten zamek przed dwoma laty i częste tam urządzał polowania w których brali zwykle udział hr. Hoyos i hr. Potocki. Zamek jest jednopiętrowy. Apartamenta Najd. Cesarzewicza znajdują się na dole a na piętrze są pokoje dla gości. Mieszkanie Najd. Arcyksięcia składało się z przedpokoju, sali poczekalnej, z kąd było wejście do sypialni i salonu. Sypialnia skromnie umebłowana; łóżko umieszczone między oknami. Apartamenta były zamknięte aż do przybycia komisji, po południu. Komisya składała się z wielkiego ochmistrza hr. Bombelles, lekarza przybocznego Wiederhofera i kilku urzędników dworskich. Zwłoki przez dworskiego proboszcza Mayera poświęcone uroczystość, złożone zostały w trumnę. Ciało leżało w łóżku; głowa wsparta na dwóch poduszkach, rysy niezmiennione. Trumnę przywieziono z Wiednia o pół do 8 wieczór poczem po złożeniu w niej Zwłok, umieszczono na furgonie i przywieziono na dworzec Baden o 12 w nocy. Do Wiednia przybyły Zwłoki pociągiem osobnym około 2 po północy. Na dworcu w Wiedniu przyjął Zwłoki w. marszałek nadworny hr. Hohenlohe.

Pierwszą wiadomość o śmierci przywiózł hr. Hoyos Najj. Pani, która zawiadomiła Monarchę.

(Inaczej podaje *Presse* według telegramu powyżej zamieszczonego. *Przyp. Red.*)

Wiedeń, 31 stycznia. Neues Wiener Tagblatt donosi: Najj. Pan, który po otrzymaniu przerażającej wiadomości pozostawał przez kilka godzin sam na sam w swym gabinecie okazał przy przyjęciu przybyłych w południe dla złożenia Mu kondolencyj Członków Najw. Domu nadzwyczajną determinację i w słowach rzewnych dał wyraz swej uległości dla wyroków Opatrzności.

Najj. Pani była zmuszoną w godzinach popołudniowych udać się do łóżka.

Najd. Arcyksiężna Karol Ludwik i Albrecht opuścili zamek w najgłębszym wzruszeniu łkając głośno.

Książę Leopold Bawarski z księżną Gizelą przybył dzisiaj o godzinie 6 rano. Powitał ich na dworcu zachodniej kolei Najj. Pan. W chwili gdy książę i księżna wychodzili z wagonu pospieszył naprzeciw nich Monarcha sciskając Ich i całując ze łzami w oczach kilkakrotnie i jak najserdeczniej. Księżna Gizela rozplywała się we łzach.

Podróźni opuścili swe wagony dopiero po scenie powitania Najd. Osób.

Z Gmunden przybyli ks. Filip Koburg i księżna Marya Teresa Württemberska z dziećmi.

Stowarzyszenie śpiewaków, które odwołało zapowiedzianą zabawę karnawałową zebrało się dzisiaj na pełne posiedzenie celem powzięcia uchwały w sprawie manifestacji kondolencyjnej.

Ulice prowadzące z przedmieść ku zamkowi roją się nieprzelicznymi tłumami. Tysiące rąk pracuje nad dekoracyami żałobnymi.

Wiedeń, 31. Stycznia. Śmiertelne szczątki J. C. i K. Wysokości Cesarzewicza przewiezione zostały w nocy z Mayerling do Baden pociągiem osobnym, który o godzinie 12 minut 20 wyjechał z Baden.

W Wiedniu zgromadziły się wielkie rzesze publiczności dokoła dworca południowego w milczeniu ponurem. Proste wezwanie straży policyjnej wystarczyło, ażeby publiczność bezzwłocznie opróżniła dworzec, gdy nadeszła chwila przybycia żałobnego pociągu.

Niebawem przed północą wniosło czterech nadwornych kamerdynerów kirem pokryte mary na peron od strony nadejścia pociągu. O trzy kwadranse na pierwszą przybył wielki ochmistrz dworu ks. Hohenlohe. O pierwszej wjechał pociąg żałobny na peron. Trumnę dźwignięto z wagonu, złożono na katafalku okrytym czarnym adamaszkowym kirem, na którym znajdował się wielki, złotem dzierzgany krzyż. Obecni odkryli głowę w głębokim mileczeniu. Za trumną szedł proboszcz nadworny Mayer, za nim wielki ochmistrz dworu hr. Bombelles i adiutanci Jego C. i K. Wysokości Cesarzewicza, podpułkownik hrabia Orsini-Rosenberg i kapitan br. Giessl, którzy towarzyszyli przewiezieniu Zwłok.

Następnie Zwłoki przewiezione zostały sześciokonnym karawanem do Burgu. Po jednej i drugiej stronie karawanu szedł konwój żałobny. Rzesze publiczności przed dworcem odkrywały z szanowaniem głowy.

Na dziedzińcu Burgu czekały równie wielkie rzesze, które powitały Zwłoki Jego Wysokości Cesarzewicza głębokiej czci milezeniem.

Trumnę wniesiono natychmiast do apartamentów Najdostojniejszego Cesarzewicza.

Izba deputowanych zbierze się dziś o 12tej, izba panów o 1ej godzinie dla manifestacji żałobnych.

Na wystawach w handlach sztuk i księgarskich powystawiano wszędzie wizerunki zgasłego szlachetnego Książęcia; wszędzie wystawy te oblegają liczne rzesze ludu, którego postawa świadczy o głębokiej boleści, odzwierciedlającej się wyraźnie na ludności wiedeńskiej. Wiele dam pojawiło się już w sukniach żałobnych.

Wiedeń, 31 stycznia. Najd. Arcyksiążę Ferdynand Salwator, tudzież W. Książę Toskany. przybyli tu z Salburga.

Wiedeń, 31 stycznia. (Tel. pr.) Wszyscy bawiący w Wiedniu Namiestnicy otrzymali z powodu śmierci Najd. Cesarzewicza zaproszenie na konferencyę, która się odbędzie dzisiaj o 2 godzinie u p. prezydenta Ministrów hr. Taaffego. Jutro odbędzie się nadzwyczajne posiedzenie kondolencyjne obu Izb.

Zaraz potem odbędzie się nadzwyczajne posiedzenie Koła polskiego, na które zaproszeni zostali także JE. p. Namiestnik, JE. p. Marszałek i wszyscy bawiący w Wiedniu polscy członkowie Izby panów, a na którym zapadnie uchwała co do kondolencyi.

Dzień pogrzebu nie został jeszcze urzędownie ozaaczony, prawdopodobnie we wtorek. Doniesienie *Presse* jakoby pogrzeb miał się odbyć w niedzielę, jest nieprawdziwym.

Wiedeń, 31 stycznia. Wiener Ztg. pisze: Straszliwy cios uderzył zbyt nagle, ażeby można już teraz w całej pełni ocenić olbrzymią stratę, jaką poniosła najw. Dynastia, Państwo a nawet świat cały. Oby Najwyższy. Dom cesarski mógł znaleźć pociechę w powszechnie odczuwanej po Zmarłym żałobie.

Neue fr. Presse oświadcza: Wszystkie ludy, stany i klasy mają powód do oplakiwania zgonu Cesarzewicza, największą wszakże poniosło stratę pracowite, inteligentne mieszczaństwo. Cesarzewicz Rudolf zwracał baczną uwagę na kwestye naszej epoki; Jego wspaniałomyślne serce odczuwało ułomności społeczeństwa; Jego marzeniem było szczęście ludów, którym w przyszłości miał panować. W milczeniu a z czcią głęboką spoglądają te ludy ku swemu Monarsze, temu bohaterowi na Tronie, którego męczeńskie cierpienia oby choć w drobnej części zlagodzić to mogło, iż miliony serc dziela niedającą się odwrócić boleść.

Fremdenblatt upomina aby pod brzemieniem własnego cierpienia nie zapominać o boleści Tych, którzy najdotkliwiej zostali rażeni mianowicie: szlachetnej Małżonki Zmarłego, Dostojnej Matki a przede wszystkim o boleści najstraszniej dotkniętego Monarchy.

Presse wypowiada nieskończoną boleść tych, którzy współczując całym sercem z ukochanym Najw. Domem płaczą dzisiaj przy trumnie kryjącej zwłoki Syna cesarskiego, który tyle obiecywał i z którym tyle wiązało się nadziei wiernych ludów Austro-Węgier.

Neues Wiener Tagblatt podnosi, jak to s. p. Cesarzewicz uposażony w najcenniejsze przymioty, pełen ukształcenia, poświęcał całą uwagę objawom epoki obecnej i życia publicznego, łącząc serce z jasnym umysłem. Dziennik ten przedstawia w końcu s. p. Cesarzewicza w jego indywidualności, która była skończonym wyrazem najszlachetniejszych wyrazów.

Wiener Tagblatt podnosi, iż s. p. Następcą Tronu był wyrazem rycerskiej męskości i dzielności, zarazem głębokim, a jasno zapatrującym się na świat myślicielem, który wnikał w najgłębsze tajniki duszy ludów. Pierwszorzędną gwiazdą zabłysła na widokregu Austrii, a oto teraz zgasła przedwcześnie na wieki.

Deutsche Ztg. sławi nadzwyczajną popularność Cesarzewicza, chociaż za nią nie gonił, o nią się nie ubiegał. Pamięć po Nim po ostatek trwa.

fakryk do wszystkich innych, dojdziemy do rezultatu, że w bieżącej kampanii cukrownie niemieckie będą miały do przerobienia 150 do 152 milionów centnarów buraków, to jest o 11 do 13 milionów centnarów więcej. Mylnymi tedy były, jak się zdaje, twierdzenia, jakoby produkcja cukru w Niemczech zmniejszała się.

OSTATNIA POCZTA

Najdostojniejszy Arcyksiążę Ferdynand i Najdostojniejsza Arcyksiężna Małgorzata powrócili z podróży do Włoch, do Wiednia.

Z Berlina donoszą, iż w ostatniej chwili obniżyli się widoki, aby dr. Schelling został mianowany ministrem sprawiedliwości.

Agencja północna podała wiadomość o wręczeniu aktu oskarżenia zarządowi kolei azowskiej w sprawie katastrofy pod Borkami.

Obecnie odwołuje ona tę wiadomość, w następujących słowach: „Aktu oskarżenia w sprawie katastrofy z d. 29 października r. z. zarządowi kolei azowskiej nie wręczono. Do śledztwa pociągnięto jednego z prezesów zarządu. Śledztwo przedwstępne nie zostało jeszcze ukończone.”

Pet. Wied. donoszą, iż przy ministerstwie spraw wewnętrznych utworzona będzie niebawem specjalna komisja, której zadaniem ma być opracowanie projektu powiększenia policji w całym państwie.

Przyszły konsystorz celem prekonizacji biskupów i nominowania nowych kardynałów włoskich został naznaczony na poniedziałek 11 lutego. W następny czwartek 14 lutego odbędzie się, wedle zwyczaju, drugi konsystorz publiczny, celem wręczenia kapelusza kardynalskiego nowym księżętom Kościoła.

Król serbski Milan dawał w dniu 27 bm. w Białogrodzie obiad na cześć członków komisji konstytucyjnej. W czasie obiadu król dziękował im za trudy, poniesione około przyjęcia do skutku nowej konstytucji, która nie tylko zadowoliła naród serbski, ale nadto zyskała uznanie cywilizowanej Europy. Co się tyczy przesilenia gabinetowego, to król wyraził nadzieję, że niebawem przyjdzie do skutku nowe ministerstwo. Ristiez wznosił po tem toast na cześć króla, a Tauszanowicz na cześć królewicza.

Dziękczynne pismo Boulanger'a do wyborców, o którym wspomnieli wczorajsze depechy, brzmi:

„Jakkolwiek do głębijsze wruszone nadzwyczajną manifestacją z niedzieli, nie chcę jednak odkładać wyrazu mojej wdzięczności względem podziwu godnej ludności, która w zwartych szeregach tak dzielnie kroczyła przeciw koalicyi parlamentarnej, składającej się z tych wszystkich, którzy się zuchwale powoływali na republikę, zagrożoną ciężko ich błędami, ich bezsilnością i intrygami. Nigdy i pod żadnym z rządów nieprawdopodobnie przeciw jednemu kandydatowi kampanii tak skandalicznej wycieczkami kłamliwymi i groźbami pełnymi nienawiści. Wy, z kartkami do głosowania w rękę, zdmuchnęliście za jednym zamachem oszczerstwa i oszczerców. Obecnie oparte na prawości urzędników i szczerości powszechnego głosowania jest już założone stronnictwo narodowo-republikańskie, Izba, która je zwalczała z niesłychaną gwałtownością, ma już obecnie przed sobą tylko rozwiązanie, któremu się nie obroni. Wyborcy! Wam tylko i waszej energii zawdzięczać będzie nasza wielka ojczyzna, jeżeli uwolniona zostanie od pasażerów, którzy ją wycieńczają i hańbią. Republika otwarta jest obecnie dla wszystkich dobrej woli Francuzów. Niech żyje Francja! niech żyje republika!”

Radykalna lewica Izby ob staje stano woco przy utrzymaniu gabinetu pana Floquet'a.

Dzienniki zawierają ponownie mnóstwo rad. *République Franç.* mniema, iż potrzebny jest rząd silny, ale członków takiego rządu nie znajdzie Francja wśród radykalnych. *Journal des Débats* radzi powrócić do rządu lewicy środkowej. Według *Matin*, Boulanger oświadczył, iż na dzisiejszem czwartkowym posiedzeniu Izby poda znowu wniosek rozwiązania Izby.

We francuskich kołach republikańskich zajmują się roztrząsaniem zagadnienia, czy nie wypadłoby Boulanger'a pociągnąć do odpowiedzialności sądowej za to, że czynił

usiłowania, ażeby pozyskać sobie oficerów rezerwy i armii terytorjalnej.

Sprawa ta nabiera znaczenia poważnego o tyle, że Santet de Barral, który zrzekł się urzędu przewodniczącego w komitecie boulangerskim, obecnie w liście otwartym do senatora Naqueta, obwinia generała, że wysłał agentów do koszar paryskich, ażeby tam podburzali żołnierzy przeciw rządowi i ażeby w danym wypadku stanęli po stronie Boulanger'a. Oskarzenie to będzie prawdopodobnie przedmiotem interpelacyi w Izbie.

Kilku wybitniejszych deputowanych nastaje na rząd, ażeby przedsięwziął kroki energiczne, doradzają też Carnotowi, ażeby powołał generała Campenon, i jemu powierzył utworzenie nowego gabinetu.

Utrzymuje się pogłoska, że gabinet skłania się do rozwiązania Izby i zarządzenia w kwietniu nowych wyborów, ale pod warunkiem, ażeby wprzód przyszła do skutku nowa ustawa wyczerca według okręgów, co byłoby najskuteczniejszym środkiem przeciw plebiscytowi.

Monde występuje przeciw twierdzeniom tych, którzy utrzymują, że Boulanger konspiruje, ponieważ nie potrzebuje tego. Wyborcy, według *Monde*, głosowali przeciw niezdolnej i bezsilnej Izbie.

Politische Corresp. donosi z Rzymu, że nowe propozycje ze strony rządu w sprawach finansowych, składać się będą z pewnej kategorii nowych podatków, preliminowanych na ogólną sumę 58 milionów lirów, oraz z rozmaitych oszczędności, które dać mają 12 milionów.

Wiadomości, które rząd włoski otrzymał z Massawy, brzmią zadawalająco. Panuje zupełny pokój a z okolicy przybywa dzień w dzień mnóstwo krajowców, którzy przybywają do denarała Baldissera, ażeby go zapewnić o swojej uległości dla rządu włoskiego.

O misji rosyjskiej kozaka Aszinowa mniemają w Rzymie, że droga obrona przez Aszinowa jest daleką i trudną i że jeżeli mu się uda stanąć w Abisynii, to nie prędzej tam będzie, jak z wiosną w miesiącu kwietniu.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń 31go stycznia. *Vaterland* woła: Wszystkie myśli ziemskie ustępują dzisiaj przed smutkiem Austrii, przed modlitwą: Oby Bóg pocieszył Cesarza, Cesarzową i Dostojną wdowę, oby zmarły przedwcześnie Książę znalazł wieczne odpoczywanie!

Extrablatt pisze: Jedyną otuchę w tak strasznej chwili stanowi silna łączność między Dynastją i ludami i ten węzeł, który wśród wszelkich burz okazał się nierozwalnym.

Volks Zeitung podnosi zamiłowanie Zmarłego w życiu myśliwskim, co wynikało z jego gorącej miłości przyrody, — i woła: Najdostojniejszy Następca Tronu Rudolf był prawdziwym synem swego Rodzica, byłby był prawdziwym księciem pokoju.

Wszystkie dzienniki prowincjonalne, czeskie, czesko-niemieckie, polskie, ruskie, słoweńskie, serbskie, włoskie, objawiają nieopisane wrażenie wieści żałobnej we wszystkich krajach koronnych, dalej zrozumienie duchowego znaczenia ś. p. Zmarłego, bezwarunkową cześć dla Jego cnót ogólnoludzkich i najgłębsze współczucie dla ciężko dotkniętego Domu Monarszego, którego boleść może być złagodzona tylko zdwojonem ścisłym przywiązaniem ludów Austro-Węgier do Domu panującego. Szczególniej dzienniki wiedeńskie podnoszą z uczuciem talent poetycki i prace piśmienne ś. p. Cesarzewicza.

Wiedeń, 31 stycznia. Na posiedzenie wiedeńskiej Rady miejskiej, zwołane na godzinę 10 rano, członkowie Rady przybyli w czarnych strojach. Burmistrz Uhl miał do zgromadzonych przemowę, której wszyscy stojąc wysłuchali, a w której podniósł wspaniałe przymioty duszy zmarłego Cesarzewicza, Jego zapał dla sztuk i umiejętności, tudzież głębokie, wszyst

ką wiedzę obejmujące a od uprzedzeń wolne ukształcenie. Mowca wzywiał pociechy Bożej dla Najj. Rodziców Zmarłego i Najd. Wdowy i zakończył słowa:

„Obraz Dostojnego Zmarłego nigdy nie zniknie z naszej duszy, gdyż wiemy, jak On kochał swój Wiedeń i kogo w Nim straciliśmy. Oby Najwyższy ochraniał naszego Miłościwego Cesarza! Oby Najwyższy ochraniał Austrię!”

Na tem posiedzenie zamknięto.

Wiedeń, 31 stycznia. Na wczorajszym posiedzeniu Izby deputowanych odpowiadał p. prezydent Ministrów hr. Taaffe na interpelacyę Roesera w sprawie zaopatrywania Wiednia w wodę i oświadczył, że od roku 1833 nie było wcale epidemii tyfusowej w Wiedniu i że woda ze źródeł górskich nie zawiera żadnych zarodków chorobowych, jakkolwiek dobroć jej bywa osłabiona przez dopływy boczne. Starostwo w Neunkirchen poczyniło wszelkie zarządzenia celem zapobieżenia zanieczyszczeniom Schwarzy. P. prezydent Ministrów podnosi zaszczytne usiłowania gminy wiedeńskiej około za prowadzenia wodociągów górskich i przyrzeka dla dokończenia tego dzieła ze strony Rządu przychylnę po parcie (*oklaski*).

Następnie przeszła Izba do rozprawy nad przedłożeniem o domach składowych i wielu proponowanemi w tej sprawie poprawkami. P. Minister handlu oświadczył, iż uwzględniając potrzebę zmiany rozporządzenia ministerialnego z r. 1866 o uregulowaniu instytucyi domów składowych, wypracował projekt, którego najgłówniejsze podstawy komisja przyjęła. P. Minister oświadcza, że przedłożenie odpowiada potrzebom rodzimej produkcji i handlowi i jest dla niej z wielką korzyścią, poleca więc jego przyjęcie. (*oklaski*). Po przemówieniach dep. Sochora i Hevery, rozeszła się w Izbie wieść o straszliwym nieszczęściu, jakie dotknęło Dom Monarszy, skutkiem czego posiedzenie wśród głębokiego wzruszenia zamknięto. Następne posiedzenie w piątek.

Na posiedzeniu Izby panów wnosi prezydent, aby z okazji zaręczyn Najd. Arcyksiężniczki Maryi Waleryi wyraził Najd. Narzeczonym najuniżeńsze życzenia Izby. Izba zgadza się i na znak tego powstaje z miejsc oraz wnosi okrzyk na cześć Najj. Pana. Po złożeniu przyrzeczenia przez nowych członków Izby, odczytuje prezydent pismo p. prezydenta Ministrów o udzieleniu godności książęcej biskupom krakowskim, którzy odtąd należeć będą do Izby panów.

Do komisji prawnej został wybrany br. Ziemiałkowski. Następne posiedzenie nieoznaczone.

Peszt, 31 stycznia. Izba deputowanych przyjęła wniosek prezydenta, według którego tenże ma w porozumieniu z władzami postarać się o zarządzenie, aby deputowani mogli swobodnie się poruszać, i aby spokój publiczny był zabezpieczony z uszanowaniem godności parlamentu. Następnie odroczyła się Izba do piątku.

Patrole huzarów w podwórzu politechniki obrzucano kamieniami i gradami śniegu. Huzary skałecyli ciężciami pałaszy w głowę trzech farmaceutów.

Berlin, 31 stycznia. Sejm pruski przyjął przedłożenie kolonialne w trzecim czytaniu, bez zmiany.

Stuttgart, 31 stycznia. Sejm został otwarty przez ks. Wilhelma mową stałą, w której podniesione jest bardzo pomyślne finansowe i przemysłowe położenie kraju.

Paryż, 31 stycznia. Floquet oświadczył przywódcą skrajnej lewicy, że wytrwa na swoim stanowisku, że zażąda od Izby wotum zaufania, przedłoży projekt ustawy względem odwrócenia napadów na konstytucyę i władze publiczne, oraz co do nadużyć w afiszowaniu i kolporterii, a wreszcie z pierwszym wstąpieniem na trybunę przedstawi Izbie projekt o ustanowieniu napowrót wyborów okręgowych.

Konstantynopol, 31 stycznia. Wysoka Porta oświadczyła się przeciw żądaniu White'a, w sprawie drogi kolejowej Haidar-basza-Ismidt, aby orzeczenie pozostawił sądowi rozjemczemu, ponieważ sprawa ta należy do kompetencyi trybunałów tureckich.

New-York, 31 stycznia. Ogłoszona została korespondencya ks. Bismarcka z Bayardem względem wysp Samoa. Książę kanclerz niemiecki obwinia w niej konsula Unii północno-amerykańskiej na Samoa, że podżegał ludność tamtejszą do zaburzeń. Bayard ze swojej strony obwinia o to samo urzędników niemieckich na wyspach Samoa.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 29 stycznia 1888, godzina 1 minut 45. Alp. Tow. gór. 51'60. Węg. akcy kredyt 309'—, Akcy anglo-austriackie 124 40, Akcy banku Union 218'—, Akcy kolei Karola Ludwika 205'50, Akcy kolei północnej 249.50, Akcy kolei południowej 99'—, Akcy kolei Alföld. 22.60, Akcy kolei Elżbiety 254'30, Akcy kolei Lwowsko-Czerni wieckiej 222'—, Akcy kolei węg. północno-wschodniej 177'50, Wiedeńskie losy 142'75, Akcy kolei Rudolfa —, Akcy kolei Albrechta —. Węgierskie obligacye państw. w złocie —, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 104 75, Losy regulacyi Cisy —, Losy tureckie 22'75, 4-próc. węgierska renta złota 100'65, Akcy związkowego banku 104'80, Akcy banku obrotowego —, Akcy kolei państwowej —, Rubel papierowy 127 50, Węgierskie losy 92 95, Marka niemiecka —, Kolej Karola Ludwika —, Akcy tytoniowe 111 75, Akcy banku dla krajów koronnych 226 25. Usposobienie ruchliwe.

Wiedeń, 29 stycznia 1888, 5 godzina minut 10. Akcy kredytowe 311.50, Anglo-austriackie —, Unionbank —, Kolej Karola Ludwika 206 50, Południowa —, Renta papierowa 82 75, galicyjskie listy zastawne —, galicyjskie obligacye indemnizacyjne —, galicyjski bank rustykalny —, Losy z roku 1883 —, Napoleondor 9'55'—, Rubel papierowy —. Usposobienie —.

Wiedeń, 30 stycznia 1889, godzina 10 minut 30. Akcy kredytowe 311 80, Anglo-austriackie 125'90, Unionbank 220 75, Kolej Karola Ludwika —, Południowa 99'75, Renta papierowa — 5-prc. galic. hipoteczne listy zastawne —, galic. obligacye indemnizacyjne —, do —, 4 1/2 prc. listy zastawne banku krajowego 95'75, 4 1/2-prc. pożyczka krajowa z roku 1883 94 35, Napoleondor 9'54'50, Rubel papierowy —. Usposobienie mocne.

Telegramy zbożowe z dnia 29 stycznia 1889. Wiedeń: Pszenica za 100 kilo — do — zł., żyto — do — zł., jęczmień — do — zł., kukurudza — do — zł., owies — do — zł., okowita per 10.000 litr procent 16'50 do 16 62 złr. Szczecin: Pszenica — zł., rzepak — zł., spirytus — zł., kukurudza — zł. Kolonia — zł., rzepak — do — złr. za 100 kilogramów na wiosnę. Budapest: Pszenica na jesień 7'24 do 7'25 złr. Berlin: Pszenica żółta (na styczeń) 19'75 do — zł. żyto — zł. spirytus 34'— zł. rzepakowy olej — zł. Paryż: mąka 56 40 kilog. —, olej rzepakowy — fr., spirytus — do — fr.

Pociągi kolejowe

(podług zegara lwowskiego)

Przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godz. 8 min. 50 rano pociąg osobowy, o godz. 4 minut 3 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 7 minut 15 wieczór pociąg mieszany, o godz. 9 min. 28 wieczór pociąg osobowy.
Z Czerniowiec: o godz. 6 min. 40 rano pociąg mieszany, o godz. 8 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 11 min. 6 w nocy pociąg mieszany.
Z Podwoleczysk: na dworzec Podzamecze o godz. 2 min. 38 w nocy pociąg mieszany, o godz. 2 min. 8 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 6 min. 22 wieczór pociąg mieszany.
Z Podwoleczysk: na dworzec główny lwowski: o godz. 3 min. 15 w nocy pociąg mieszany, o godzinie 2 min. 20 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 7 wieczór pociąg mieszany.
Ze Stryja: o godz. 1 min. 35 w nocy pociąg osobowy, o godz. 8 min. 26 rano pociąg osobowy, o godz. 3 min. 40 po poł. pociąg osobowy.
Z Bełzca: o godz. 5 min. 53 po poł. pociąg mieszany.

Odechodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godz. 4 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 7 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 2 min. 28 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 8 min. 30 wieczór pociąg osobowy.
Do Podwoleczysk: z głównego dworca: o godz. 9 min. 52 przed poł. pociąg mieszany o godz. 4 min. 11 po poł. pociąg kurjerski, i o godz. 10 m. 35 w nocy pociąg mieszany.
Do Czerniowiec: o godz. 9 min. 20 przed poł. pociąg pospieszny, o godz. 9 m. 50 przed poł. pociąg mieszany i o godz. 10 min. 8 w nocy pociąg mieszany.
Do Zimnejwody-Rudna: o godz. 4 min. 4 po poł. pociąg osobowy.
Do Stryja: o godz. 5 min. 20 rano pociąg osobowy, o godz. 10 minut 35 przed południem pociąg osobowy i o godz. 8 m. 10 wieczór pociąg osobowy.
Do Podwoleczysk z dworca Podzamecze: o godz. 10 minut 23 przed poł. pociąg mieszany, o godz. 4 min. 22 po południu pociąg kurjerski i o godz. 11 minut 5 w nocy pociąg mieszany.
Do Bełzca: o godz. 7 min. 49 rano pociąg mieszany.

Ces. król. generalna Dyrekcya kolei państwowych.

Wyciąg

z rozkładu jazdy od 1go czerwca 1888.

Zegar lwowski

Do Lwowa przychodzą:

Godz. 1 min. 35 w nocy z Budapesztu, Ławocznego, Stryja, Krosna, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja.
Godz. 8 min. 26 rano z Suchy, Chyrowa, Stryja i Stanisławowa.
Godz. 8 wieczorem z Husiatyna.
Godz. 3 min. 40 po południu z Suchy, Chyrowa, Husiatyna, Stanisławowa i Stryja.

Odjazd ze Lwowa:

Godz. 8 min. 10 wieczorem do Chyrowa i Suchy.
Godz. 5 min. 20 z rana do Stryja, Ławocznego, Budapesztu, Chyrowa i Stróża.
Godz. 10 min. 35 przed połudn. do Stryja, Stanisławowa, Husiatyna, Chyrowa i Sucheja.
Godz. 10 min. 8 wieczorem do Stanisławowa i Husiatyna.

Dr. Henryk Ebers

kierownik c. k. Zakładu bydropatycznego w Krynicy ordynuje przez zimę we Lwowie ul. Mickiewicza L. 3, od godz. 4 do 5.
Elektroterapia, hydroterapia, massage.

Mało jest chorób tak dokuczliwych jak gastralgia i choroby żołądka w ogólności. Nie od rzeczy zatem będzie przypomnieć, że po licznych doświadczeniach, paryska akademja medyczna uznała za skuteczne i zaleciła używanie węgla dr. Belloca w leczeniu tych chorób, które według raportu, często doprowadzają chorych i lekarzy do rozpacz. Węgiel Belloca, który jest nieocenionym środkiem przeciw uporczywym zatwardzeniom, zażywa się bądź w proszku, bądź w pastylkach podczas jedzenia. Po największej części polepszenia doznaje się po użyciu pierwszych dawek. 7489

Wyciąg

wyciągniętych w c. k. urządzie loteryjnym lwowskim w dniu 30 stycznia 1889. pięciu liczb

74 - 89 - 24 - 49 - 78

Następne ciągnięcia przypadają w dniu 13 i 27 lutego 1889.
Z c. k. urzędu loteryjnego

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 30 stycznia 1889.

Table with columns for 'płaca żądają walutą austr.', 'złr. et.', and 'złr. ct.'. Includes sections for 'I. Akcje za sztukę', '2. List. zast.', '3. Listy dłużne', '4. Obligacje', and '6. Monety'.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 29 stycznia 1889.

Table with columns for 'płaca żądają', 'złr. et.', and 'złr. ct.'. Includes sections for 'I. Dług państwa', '2. Obligacje', and '3. Akcje'.

Table with columns for 'płaca żądają', 'złr. et.', and 'złr. ct.'. Includes sections for '4. Listy zastawne losowane', '5. Obligacje z prawem pierwszeństwa', and '6. Losy'.

Table with columns for 'płaca żądają', 'złr. et.', and 'złr. ct.'. Includes sections for '7. Weksle' and 'Kurs złota'.

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacje.

L. 13294. (624 2-3) Stanisławowski Sąd obwodowy ogłasza, że celem zaspokojenia wierzytelności Dawida Tillingera w kwocie 400 złr. aw. z pn., odbędzie się przymusowy jawny przetarg dwóch trzecich części realności objętej wyk. hip 7/5, ks. gr. gm. kat. Stanisławów, dłużniczki Beili Heinitz własnych, w dniach 28 lutego i 28 marca 1889 zawsze o godz. 10 rano w biurze III. sądu tut. z tem, że rzeczzone części realności przy pierwszym terminie jedynie wyżej ceny szacunkowej 3907 złr. 8 ct. lub przynajmniej za taką, przy drugim zaś i niżej takiej sprzedane zostaną.
Wadyum wynosi 390 złr. 71 ct.
Resztę warunków, akt ocenienia, tudzież wyciąg tabularny, można przejrzeć w registraturze.
O tem zawiadamia się wiadomych wierzycieli do rąk własnych, zaś niewiadomych z miejsca pobytu i życia Deodata Agopsowicza, Krzysztofa Agopsowicza, Rozalii Agopsowicz, Albina Agopsowicza, Emilię z Wyszyńskich Friedlową i Leokadyę z Wyszyńskich Wierzejską, i tych, którzyby po dniu 27 października 1888 do tabuli weszli, lub którymby niniejsza uchwała wcale nie albo wcześniej doręczoną być nie mogła, tudzież nieobjęte masy spadkowe po Hindzie Heinitz, Andrzeju Boryslawskim, Feidze Heinitz i Mojżeszu Meschorer, do rąk kuratora adw. dra Katzenellenboga z zastępstwem adw. dra Michała Fischlera.
Stanisławów, 22 grudnia 1888.

w kwocie 40 złr. w. a. z pn., odbędzie się dnia 28 lutego i 28 marca 1889 o godz. 10 rano w tusąd. biurze I, przymusowa sprzedaż sum dłużnika Mojżesza Sahwarzabarda własnych, a to: 45 złr. i 40 złr; wa. z pn. zahipotekowanych na karcie C, poz. 12 i 13 realności wyk. hip. 1357, gm. kat. Stanisławów objętej, które przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 94 złr. 87 c sprzedane zostaną.
Zakład wynosi 9 złr. 49 ct. wa.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest r. Eliasch Fischler.
Stanisławów, 27 grudnia 1888.
L. 33. (652 1-3) C. k. Sąd pow. md. S. II. we Lwowie rozpisuje celem osiągnięcia na rzecz masy konkursowej Towarzystwa galic. kasy zal. we Lwowie sumy 196 złr. 1 ct. w. a. z pn., licytację:
1/2 części ciała hip. lw. 193, ks. gr. gt. Jaryczów nowy objętego.
1/2 połowy ciała hip. lw. 194, ks. gr. gm. kt. Jaryczów nowy objętego.
1/2 połowy ciała hip. lw. 169, ks. gr. gm. kt. Jaryczów stary objętego, i
1/2 całego ciała hip. lw. 262, ks. gr. gm. kt. Jaryczów stary objętego, na dzień 14 marca i 11 kwietnia 1889 zawsze o 11 godz. rano w B. II.
Cena wywołania stanowi ad a) kwota 70 złr. 72 ct., ad b) kwota 20 złr., ad c) kwota 52 złr. 50 ct., a ad d) kwota 115 złr. w. a.
Wadyum 10 pre. ceny wywołania.
Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.
Resztę warunków, protokół opisania przynależności i ocenienia, tudzież wyciąg hipot., przejrzeć można w tusąd. registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Bliżiński.
Lwów, 18 stycznia 1889.
L. 14614. (593 1-3) W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 28 lutego 1889 nawet poniżej ceny szacunkowej licytacja realności l. 18, według wyk. hip. 157 gminy Nagórzanki, Wawrzyńca Samborskiego, względnie jego spadkobierców własnej, na rzecz c. k. uprz. galic. akc. Banku hipot. we Lwowie, pto 520 złr. 66 ct. z pn.
Cena wywołania 2250 złr.
Poręczne 112 złr. 50 ct.
Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.
Dla nieznanych wierzycieli hipotecznych, ustanowiono kuratorem adw. dra Czaczkowskiemu w Czortkowie.
Czortków, 28 grudnia 1888.
L. 19172. (586 1-3) C. k. Sąd powiatowy miej. del. S. II. we Lwowie, rozpisuje celem osiągnięcia na rzecz masy konkursowej Tow. galic. kasy zal. we Lwowie sumy 575 złr. w. a. z pn., licytację:
a) realności pod lk. 77 w Zarudcach położonej, wedle poz. B. I., wyk. hip. 276, ks. gr. gm. kat. Zarudce, własnością Anieli Kozikowej 2 śl. Widel będącej.
b) 1/2 części ciała hip. wyk. hip. 281, ks. gr. gm. kat. Zarudce objętego, własnością Anieli Kozikowej będących.
c) połowy ciała hip. zawartego w wyk. hip. l. 274 ks. gr. gm. kat. Zarudce, własnością Michała Procia będącej, na dzień 14 marca i 11 kwietnia 1889 zawsze o godz. 10 rano w B. II.
Cena wywołania co do realności ad a)

kwota 1350 złr., ad b) kwota 60 złr., ad c) kwota 760 złr.
Wadyum 10 pre. ceny wywołania.
Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.
Resztę warunków, protokół opisania, przynależności, ocenienia, tudzież wyciąg hipoteczny, przejrzeć można w tusądowej registraturze.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli adw. dr. Reiss.
Lwów, 9 stycznia 1889.
L. 7672. (618 1-3) C. k. Sąd powiatowy w Rudkach sprzeda w drodze publicznej licytacji w dniu 27 lutego i 27 marca 1889 zawsze o godz. 10 rano w budynku sądowym realność Wojciecha Siwaka własną, w Podhajczykach pod nr. 174 położoną, celem zaspokojenia pretensji Tow. zal. w Rudkach 120 złr. 60 ct. z pn.
Na pierwszym terminie zostanie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej takiej, zaś na drugim terminie także i niżej ceny wywołania, jednakże nie niżej kwoty, jaką wynosi zahipotekowana pretensja Tow. zal., sprzedana.
Cena wywołania 365 złr.
Wadyum 10 pre.
Bliższe warunki, protokół opisania i oszacowania, przejrzeć można w registraturze.
Niewiadomych wierzycieli zawiadamia się do rąk kuratora p. Kazimierza Kurka w Rudkach.
Rudki, 5 stycznia 1889.

L. 8815. (605 2-3) C. k. Sąd powiatowy w Kalwarii zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 10 złr. z pn., odbędzie się na rzecz adw. dra Marka w tut. sądzie powiat. sprzedaż posiadłości lwh. 25 gm. kat. Lanckorona objętej, dłużniczki Agnieszki Moswiskiej własnej, w dwóch terminach mianowicie dnia 13 lutego i 13 marca 1889, każdym razem o godz. 10 przed poł.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych, przejrzeć można w registrarurze sąd. Kuratorem wierzycieli ustanowiony c. k. notaryusz p. Jaworski w Kalwarii. Wadyum wynosi 21 złr. 50 ct. wa. Kalwarya, dnia 10 grudnia 1888.

L. 11520. (531 2-3) C. k. Sąd powiatowy w Białej podaje do wiadomości, że przymusowa sprzedaż realności pod lk. 91 w Szczyrku położonej, własność Kazimierza Pawełka stanowiącej, rezolucją z dnia 30 lipca 1888 l. 5249, w celu zaspokojenia wierzytelności Karoliny Büttnerowej w kwocie 1800 złr. wa. z pn. rozpisana, odbędzie się w tut. sądzie dnia 22 lutego 1889 o godz. 10 z rana, pod warunkami wyż powołaną rezolucją ogłoszonymi z tą zmianą, że realność ta także poniżej ceny szacunkowej sprzedana będzie. Biała, dnia 8 stycznia 1889.

L. 6704. (608 2-3) C. k. Sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia reszty długu 72 złr. z pn., egzekucyjną sprzedaż połowy realności Franciszka Rybki, lwh. 97, całej realności Józefa Wojasa lwh. 7, i całej realności Piotra Wojtowicza lwh. 160 gm. kat. Kłaj objętych, na rzecz kasy oszcz. w Bochni w dwóch terminach licytacyjnych dnia 25 lutego i 29 marca 1889, każdym razem o godz. 10 przed poł.

Cena wywołania realności tych wynosi razem 3588 złr. Wadyum zaś 360 złr. Resztę warunków licytacyjnych i wyciągi hipoteczne przejrzeć można w registrarurze sąd. Kuratorem ad actum dla niewiadomych wierzycieli, ustanowiony został p. Teofil Gatty, c. k. notaryusz w Niepołomicach. Niepołomice, d. 26 listopada 1888.

L. 11014. (582 2-3) C. k. Sąd powiatowy w Szczercu przedsięwzięcie celem zaspokojenia sumy 294 złr. aw. z pn., przez c. k. uprz. galic. Zakład kredyt. włości, w likwidacji w Lwowie przeciw Iwanowi Kisil a względnie tegoż nieobjętej masie spadkowej, tudzież przeciw Kaśce Kisil wywołanej w tusąd. kancelaryi w dniach 26 lutego i 29 marca 1889, każdoraznie o godz. 10 przed poł., licytacją realności dłużników pod l. k. 8 w Srokach położonej, wykazem hip. l. 48 objętej. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 600 złr. wa. Zakład wynosi 60 złr. Na pierwszym terminie realność rzezoną tylko za lub wyżej ceny szacunkowej; na drugim zaś także niżej takowej sprzedana zostanie. Dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna wczas lub wcale nie mogła być doręczoną i tych, którzyby prawo hipoteki na powyższej realności po 9 września 1888 uzyskali, ustanowiono Filipa Simona ze Szczerca kuratorem. Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i protokół oszacowania, przejrzeć można w tus. registrarurze. Szczerzec, 2 grudnia 1888.

L. 4406. (566 2-3) C. k. Sąd powiatowy w Rudkach zada w drodze publicznej licytacji dnia 27 lutego i 27 marca 1889, zawsze o 10 go rano w budynku sądowym realność o nr. 106 i l. 113, Grzegorza Hawrota własną, celem zaspokojenia pretensji Tow. zal. w Rudkach 25 złr. z pn. Na pierwszym terminie zostanie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, zaś na drugim terminie także i niżej ceny wywołania, jednakże nie niżej kwoty, jaką wynosi za hipotekowaną pretensją Tow. zal., sprzedana. Cena wywołania 325 złr. 90 ct. Wadyum 10 pr. Bliższe warunki, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania, przejrzeć można w registrarurze. Niewiadomych wierzycieli zawiadamia się do sądu kuratora p. Kazimierza Kurka w Rudkach. Rudki, dnia 29 października 1888.

L. 17694. (648 2-3) C. k. Sąd powiatowy miejsko-deleg. zawiadamia, że realności dłużnika Jurka Mojseja własnej, pod lk. 32/97 w Pobereżu położonej, a według wyk. hip. 328 gminy Pobereża w 1/5 części, wyk. hip. 329 w 1/8

części, wyk. hip. 330 w połowie, wyk. hip. 331 w połowie i wyk. hip. 332 w całości, na powyższego dłużnika zapisanej, protokołem de praes. 22 lutego 1887 l. 3447 ocenionej, odbędzie się dnia 19 lutego i 19 marca 1889 w tusąd. zabudowaniu B. 5, która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej 137 złr. sprzedana zostanie. Zakład wynosi 13 złr. 70 ct. Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Buczyński. Stanisławów, 13 października 1888.

L. 1348 (549 2-3) C. k. Sąd powiatowy miejsk. deleg. w Przemyślu podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej galic. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Dawidowi Amtmann o zapłcenie kwoty 1200 złr. przeprowadzoną zostanie na dniu 21 lutego 1889 i na dniu 21 marca 1889, każdym razem o godzinie 10 rano w Sądzie, biuro nr. 26 przymusowa sprzedaż realności dłużnika własnej; w Pleszowicach pod l. k. 35 położonej, wyk. hip. l. 1 ks. gr. gminy Pleszowice objętej. Cena wywołania, która jest także ceną szacunkową, wynosi kwota 2500 złr., wadyum 10 pr. tej sumy. Na pierwszym terminie realność tylko za cenę wywołania, lub powyżej tejże, na drugim terminie także i poniżej ceny wywołania sprzedana zostanie. Gdyby takiej ceny nie ofiarowano, ułożone zostaną dnia 21 marca 1889 o godzinie 5 po południu warunki ułatwiający, na który strony i wierzycieli hipotecznych ostatnich z dołożeniem wzywa się, że nie stawiający na tym terminie, uważani będą jako przystępujący do wniosku większości stawiających wierzycieli. Resztę warunków sprzedaży i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w registrarurze. Przemyśl, 30 października 1888.

L. 7684 (603 2-3) C. k. Sąd powiatowy w Husiatynie ogłasza, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 39 w Siekierzycach położonej wedle wyk. hip. l. 81 ks. gr. dla tejże gminy dłużnika Andrija Kołomyja własnej, na zaspokojenie pretensji w kwocie 14 złr. 58 ct. zpn. dnia 18 lutego 1889 i dnia 18 marca 1889 każdym razem o godz. 10 rano a to na pierwszym terminie li tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 96 złr. aw., zaś na drugim terminie także i niżej ceny szacunkowej jednak zawsze najmniej za cenę szacunkową jednak zawsze najmniej za cenę szacunkową realności ubezpieczone. Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania można w tutejszej registrarurze przejrzeć. Wreszcie ustanawia się dla wierzycieli, którymby uchwała licytacyjna i następne wydać się mające z jakiegokolwiek powodu doręczone być nie mogły, lub którzyby po wydaniu wyciągu hipotecznego t. j. po dniu 29 kwietnia 1888 do tabuli weszli, kuratorem Hryńka Huculaka z Siekierzyniec i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacji i ustanowieniu dla nich kuratora niniejszem się zawiadamia. Husiatyn, 2 listopada 1888.

L. 17274 (521 2-3) C. k. Sąd powiatowy miej. del. w Przemyślu, podaje do wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej Antoniny Góreckiej przeciw Wasylowi Baranowi i nieobjętej masie spadkowej Anny Baran o zapłcenie kwoty 39 złr. 50 ct. przeprowadzoną zostanie na dniu 20 lutego 1889 i na dniu 27. marca 1889 każdym razem o godzinie 10 rano w sądzie biuro nr. 7 przymusowa sprzedaż realności dłużników własnej w Kosienicach położonej, wyk. hip. l. 27 ks. gr. gminy Kosienicy objętej. Cena wywołania, która jest także ceną szacunkową, wynosi 86 złr. 50 ct. Wadyum 10 pr. tej sumy. Na pierwszym terminie realność tylko za cenę wywołania lub powyżej tejże, na drugim terminie także i poniżej ceny wywołania sprzedana zostanie. Resztę warunków sprzedaży i wyciąg hipoteczny można przejrzeć w registrarurze. Przemyśl, 30 listopada 1888.

L. 13524 (526 2-3) C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu podaje do powszechnej wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włości, w likwidacji 4 rat po 17 zł. 65 ct. wa. i reszty kapitału 124 zł. 15 ct. i 10 zł. 70 ct. odbędzie się w dniach 20 lutego 1889 i 20 marca 1889 każdym razem o godz. 10 rano przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacji realności pod lk. 96 w Petrance położonej Bleichera Abrahama własnej, a to na pierwszym terminie tylko wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś i niżej takowej. Cenę wywołania stanowi kwota 400 zł. Wadyum 40 zł. wa. Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem c. k. notaryusza p. Michała Baczyńskiego.

Reszta warunków i protokół zastawnego opisanego są w ts. registrarurze do przejrzienia. Kałusz, 28 listopada 1888.

L. 24318 (570 2-3) C. k. powiatowa Dyrekcja Skarbu w Samborze podaje do publicznej wiadomości, że dnia 21 lutego 1889 o godzinie 10 przed południem sprzedany będzie papier zużyty wagi około 4.000 kilogramów w drodze publicznej licytacji najwięcej dającym pod następującymi warunkami:

- 1) do licytacji przyspłaszcza się wszystkich, którzy wedle istniejących praw prawomocne ugody zawierać mogą.
- 2) Licytacja odbywa się pisemnymi ofertami należycie ostemplowanymi, zaopatrzonymi w wadyum 40 zł., które do 20 lutego 1889 do 12 godziny w południe tutaj mają być wniesione a nadto oprócz imienia i nazwiska oferenta ma być wyrażona ofiarowana kwota za 100 klgr. owego papieru tak cyfrą jak i słownie.
- 3) Cenę fiskalną za 100 kilogramów papieru wyznacza się na 10 zł. (mówię dziesięć zł.)
- 4) Kupiciel obowiązany jest, zakupiony papier, który w jego obecności w tut. ck. powiatowej Dyrekcji Skarbu zostanie odważony w 14 dniach odebrać, wpiertw atoli wypadającą cenę kupna uiścić, do której to ceny kupna wadyum dołączone wliczonem, a w razie niedotrzymania kupna rzeczzone wadyum jako przepaść zostanie uznane.
- 5) Wyłączenie czyli sortowanie papieru przy odbiorze nie będzie dozwolone, mogą jednak chęć kupienia mający, papiery przed licytacją oglądać.

C. k. powiatowa Dyrekcja Skarbu Sambor, 20 stycznia 1889.

L. 7519 (620 2-3) C. k. Sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności kasy sieroczej w Wieliczce w kwocie 950 zł. w dniach 21 lutego 1889 i 27 marca 1889 w Sądzie o godzinie 10 rano realność lwh. 191 ks. grunt. gminy Wieliczki objęta przez publiczną licytację sprzedana będzie. Cena wywołania wynosi 2315 zł. 36 ct. Zakład 232 zł. Wyciąg hipoteczny, akt szacunkowy i resztę warunków licytacji przegłdnąć wolno w registrarurze Sądu. Wieliczka, 30 grudnia 1888.

L. 9794 (649 2-8) W sprawie egzekucyjnej Tarnowskiej kasy Oszczędności przeciw Fischlowi Schnablowi odbędzie się w dniach 26 lutego i 26 marca 1889 każdym razem o godzinie 10 z rana w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż realności pod nr. 5 w Dąbrowie położonej. Cena wywołania wynosi 5378 zł. Wadyum 1915 zł. Bliższe warunki do przejrzienia w registrarurze. Kuratorem niewiadomych wierzycieli mianowany p. Mojżesz Stieglitz. C. k. Sąd powiatowy Dąbrowa, 6 stycznia 1889.

L. 18995 (635 2-3) W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 9 rano w dniach 26 lutego 1889 powyżej ceny szacunkowej i 26 kwietnia 1889 niżej ceny szacunkowej licytacja realności 13 według wyk. hip. 9 gminy Stroże małe Kościoła Szutran własnej na rzecz Lejzora Latki pto 50 zł. z pn. Cena wywołania 800 zł. Wadyum 80 zł. Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registrarurze. Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem adw. dr. Wł. Łbaczewskiego. Sanok, dnia 31 grudnia 1888.

L. 20871 (64 2-3) Celem zaspokojenia wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego rolnego w rżemymyślu w kwocie 120 zł. z pn., rozpysuje sąd egzekucyjną sprzedaż 1) realności wyk. hip. l. 17 1/6 z 2/4 części wyk. hip. l. 254 w 1/5 części i wyk. hip. l. 255 w 1/4 części z połowy objętej w Nowosiółkach położonych Iwana Wojtowicza syna Tymka wasnych i 2) realności wyk. hip. l. 56 objętej w Nowosiółkach położonej Stefana Daio własnej, w dniu 27 lutego 1889 i w dniu 27 marca 1889 zawsze o godzinie 9 rano tutaj w drodze publicznego przetargu odbyć się mająca. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa na kwotę 149 zł. 52 ct. wyprowadzona zakład wynosi 15 zł. w. Warunki licytacyjne, wyciąg tabularny i akt oszacowania rzeczonych realności, mogą być przejrzane w tusądowej registrarurze. C. k. miej. deleg. Sąd powiatowy Przemyśl, dnia 22 grudnia 1888.

L. 6900 (619 2-3) C. k. Sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie w kwocie 300 zł. z pn. w dniach 27 lutego 1889 i 27 marca 1889 w Sądzie o godzinie 10 rano realność pod l. 31 w Bierzanowie przez publiczną licytację sprzedana będzie. Cena wywołania wynosi 970 zł. Zakład 100 zł. Wyciąg hipoteczny, akt szacunkowy i resztę warunków licytacji przegłdnąć wolno w registrarurze Sądu. Wieliczka, 12 grudnia 1888.

L. 10918 (609 3-3) C. k. Sąd powiatowy w Nadwórnie czyni wiadomo, że w sprawie Jana Anderlitschka przeciw Ilkowi Wasylów o 105 zł. wa. odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. 828 w Nadwronej położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej przy terminach 5 lutego 1889 i 7 maja 1889 każdym razem o godz. 10 przed południem. Cena wywołania 160 zł. wa. Zakład 16 zł. wa. Resztę warunków można przejrzeć w ts. registrarurze. Nadwórna, 20 grudnia 1888.

L. 9825 (610 3-3) W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano w dniu 6 lutego 1889 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 13 marca 1889 nawet poniżej takowej, licytacja realności pod lk. 188 w Rumgurach położonej, wedle wyk. hip. nr. 44 ks. grunt. gminy Rungury, Ołeny z Juryjcuków Stefak własnej, na rzecz Altera Salpetera pto 33 zł. Cena wywołania 800 zł. Wadyum 80 zł. Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registrarurze. Dla niezuanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli, ustanawia się kuratorem Semena Samenów wójta z Rungury. C. k. sąd powiatowy. Peezenizyn, dnia 17 grudnia 1888.

L. 12 (596 3-3) Samborski ck. Sąd obwodowy jako górnicy ogłasza, że dnia 8 lutego i dnia 8 marca 1889 każdym razem o godzinie 10 rano, odbędzie się w gmachu tegoż sądu na pierwszym piętrze w biórze nr. 2 na rzecz Izaka Kannaera celem ściągienia sumy 5000 zł. z przyn. przymusowa publiczna sprzedaż poł górnicznych 1) Turginiw, 2) Krasnotohi, 3) Siemiradzki w Ustrzykach powiat Lisko położonych wedle Dom. gór. II. str. 115 n. 2 haer. Dom. gór. II. str. 125 n. 2 haer. Dom. gór. II. strona 131 n. 2 haer. dłużnikowi Jego Excellenncyi Augustowi hrabiemu Bellegarde względnie tegoż masie spadkowej, a raczej tegoż masie rozbiorowej własnych. Cenę wywołania tych trzech pól górnicznych stanowi łączna ich szacunkowa wartość 216.218 zł. 70 ct. Wadyum zaś wynosi okrągłą sumę 21.621 złr. wa. Pola te górnice sprzedane zostaną ryczałtem, na pierwszym terminie tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej na drugim terminie także i niżej tejże. O tej licytacji uwiadomiamy także p. Leopolda Singera w Ungarisch Brod p. Augusta hrab. Potockiego w Warszawie i nieznanego z życia i miejsca pobytu Józefa Coena jako też tych wszystkich wierzycieli, którzyby po 9 lutego 1888 na sprzedaż się mających polach górnicznych jakiegokolwiek prawa hipotecznego nabyli, niemniej tych wszystkich wierzycieli którzyby uchwała licytacyjna lub późniejsze w tej sprawie zapisać mające uchwały wcale nie lub też wcześniej doręczone być nie mogły przez ustanowionego im wszystkim kuratora adwokata dr. Jakóba Kohna w Samborze, Wyciąg tabularny tych pól górnicznych jakoteż akt oszacowania onych, można przejrzeć w registrarurze c. k. Sądu obwodowego w Samborze w urzędowych godzinach, a także w dniu licytacji u komisji licytacyjnej. Sambor, 11 grudnia 1888.

L. 1471 (606 3-3) C. k. Sąd powiatowy w Mielcu celem wydobycia wierzytelności Tarnowskiej kasy oszczędności od Ossera Kannaera w kwocie 2802 zł. 36 ct. wa. z pn. sprzeda w dniu 12 lutego 1889 i 19 marca 1889 każdym razem o godzinie 10 rano, na drugim terminie także niżej ceny szacunkowej realność pod nk. 457 w Mielcu położoną lwn. 655 objęta. Cena wywołania 10795 zł. Wadyum wynosi 1100 zł. Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Brandt adwokat w Mielcu. Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w ts. registrarurze. Mielec, 10 października 1888.

L. 17694 (648 2-3) C. k. Sąd powiatowy miejsko-deleg. zawiadamia, że realności dłużnika Jurka Mojseja własnej, pod lk. 32/97 w Pobereżu położonej, a według wyk. hip. 328 gminy Pobereża w 1/5 części, wyk. hip. 329 w 1/8

Fruchtverkauf.

Am 25 Februar 1889 um 10 Uhr Vormittags wird bei der Direction des k. k. Staatsgüttes in Radautz wegen Verkauf der nachstehenden, aus der 1888 Fechsung herrührenden Körnerfrüchte, wie solche in den nachbenannten Schüttsböden eingelagert sich befinden, eine schriftliche Offerverhandlung abgehalten werden, deren Ergebnis der Genehmigung des hohen k. k. Ackerbau Ministeriums vorbehalten bleibt, als:

Table with columns: Depositorium, Schüttsboden, Etage, Haufen, Winter-Weizen, Sommer-Weizen, Winter-Roggen, Gerste, Mais, Durchschnittsgewicht per 1 Kgr.

Anbote auf die gesammten zum Verkaufe ausgeschriebenen Frucht mengen oder auch abgedernt auf jede einzelne Fruchtgattung - wobei erstere Offerenten sich zu verpflichten haben, im Falle ihnen nicht die gesammten Verkaufsfrüchte hoben Orts bestätigt werden sollten, auch nur die eine oder andere Fruchtgattung beziehentlich mehrere Fruchtgattungen, je nach der sofortigen Genehmigung zu übernehmen, wollen zur obangesezten Zeit hieramts mit dem ausdrücklichen Beisatze überreicht werden, dass Offerent sein Anbot ohne Unterschied und Garantie der Qualität, der ab den genannten Ddpotorien zu verkaufenden Fruchtgattungen stellt.

Jedes Offerent muss mit einer zu überschreibenden 50 kr. Stempelmarke versehen sein, den Anbot für einen metrischen Zentner der betreffenden Fruchtgattung und den hiernach entfallenden ganzen Kaufbetrag in Ziffern und Buchstaben angesetzt nebst dem 10-proc. Vadium von letzterem mit der Erklärung enthalten, dass dem Offerenten die Verhandlungsbedingungen bekannt sind, denen er sich unbedingt unterzieht.

Mit der Verfrachtung der erkauften Früchte kann der Ersteher nach geleisteter Einzahlung sofort beginnen, muss jedoch bei Vermeidung des Vertragsbruches den ganzen Kaufbetrag längstens bis Ende März 1889 vollständig eingezahlt und die gesammten Früchte zuverlässig bis Ende Mai 1889 abgenommen haben.

Die Offersverhandlungsbedingungen und die zu verkaufenden Früchte können - erstere in der Directionskanzlei, letztere in den vorbenannten Depositorien eingesehen werden.

K. k. Staatsgütts-Direction.

Radautz, am 11 Jänner 1-89.

L. 5787 (579 1-3) W dniach 27 lutego 1889 i 27 marca 1889 przeprowadzi Sąd sprzedaż realności pod nk. 32 w Boguszówce nieobjętej masy spadkowej sp. Piotra Sokołowskiego...

L. 47038 (539 1-3) J. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż Sądu w celu zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. ogólnego austr. Zakładu kredytowego ziemskiego w Wiedniu 2479 zł. 61 ct., 26748 zł. 46 ct., 390 zł., 5796 zł. 78 ct., 700 zł. i 9318 zł. 40 ct. z przyn. odbędzie się dnia 28 lutego 1889 i 4 kwietnia 1889...

L. 5527 (663 1-3) W dniach 21 lutego i 21 marca 1889 o godzinie 10 przed południem przeprowadzona zostanie przymusowa sprzedaż realności, pod nk. 7 lwh. 7 w Pniu położonej. Cena szacunkowa wynosi 920 zł. w. a. Wadyum 92 zł. wa. Akta oszacowania i warunki licytacyjne można przeglądać w registraturze.

L. 9387 (664 1-3) W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniu 26 lutego 1889 powyżej ceny szacunkowej, zaś w dniu 26 marca 1889 roku nawet poniżej takowej,

licytacya realności 193 w Wólczem położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużnika Hrycia Dupiraka własnej na rzecz komisji pożyczkowej powiatu Turczańskiego pto resztującej sumy 43 zł. 98 ct. zpn. Cena wywołania 50 zł. Wadyum 5 zł. Reszty warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

L. 6755 (607 1-3) Ogłasza się, że w dwóch terminach dnia 4 marca i 8 kwietnia 1889 w tutejszym sądzie odbędzie się przymusowa sprzedaż realności, lwh. 911 i 22 ks. gr. gminy Niepołomicze objętych. Cena wywołania pierwszej realności 5088 zł., drugiej 4875 zł. Zakład 509 zł. i 488 zł. Roszty warunków, wyciągi hipoteczne i protokół oszacowania przejrzeć można w Sądzie. Niepołomicze, dnia 5 grudnia 1888.

L. 7673 (616 1-3) C. k. Sąd powiatowy w Rudkach sprzeda w drodze publicznej licytacyi d. 6 marca 1889 i dnia 4 kwietnia 1889 zawsze o 10 godzinie rano w budynku sądowym realność wykazem hipotecznym księgi gruntowej dla Uherce wienawskich l. 56 i l. 89 Wasyla Piliperaka własną, celem zaspokojenia pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Rudkach 100 zł. z pn. Na pierwszym terminie zostanie realność ta tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej zaś na drugim terminie także niżej ceny wywołania, jednakże nie niżej kwoty jaką wynosi zahipotekowana pretensya Towarzystwa zaliczkowego sprzedana. Cena wywołania 171 zł. 50 ct. Wadyum 10 pr. Bliższe warunki, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania przejrzeć można w registraturze. Niewiadomych wierzycieli zawiadamia się do rąk kuratora p. Kazimierza Kurka w Rudkach. Rudki, dnia 5 stycznia 1889.

Rożmaite obwieszczenia.

L. 15768. (296 3-3) C. k. Sąd powiatowy miejsko-deleg. w Tarnowie podaje do wiadomości, iż Katarzyna z Stańczyków 1-o Schwerowa 2-o Hartmanowa zmarła w Tarnowie 21 maja 1887 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia. Ponieważ sądowi nie jest wiadomo, czyli i które osoby mają prawo do jej spa-

dku, dlatego wzywa się wszystkich, którzy by zamierzali z jakiegobądź tytułu prawnego rościć sobie prawo do spadku, by w przeciągu jednego roku od dnia niżej wyrażonego licząc, zgłosili się z prawami swemi do tego sądu i przy wykazaniu swego prawa dziedziczenia, wniosli oświadczenie się za dziedziców, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego tymczasem adw. dr. Mieczysław Gałecki ustanowionym został za kuratora spadkowego, pertraktowany i przyznany zostanie tym, którzy oświadczyli się za dziedziców i tytuł swego prawa dziedziczenia wykazali, część zaś spadku nieprzyjęta, lub jeżeli nikt się nie oświadczył do niego, cały spadek jako bezdziedziczny, przez Rząd zabranym zostanie. Tarnów, dnia 14 lipca 1887.

L. 7. (643 2-3) C. k. Izba notaryalna w Tarnowie wzywa interesowanych, aby swe pretensye, jakieby sobie z §. 25 ust. not. do zaspokojenia z kaucyi byłego c. k. notaryusza dra Zygmunta Ruckiego z tytułu jego urzędowania w Nisku rościli, w przeciągu sześciu miesięcy od trzeciego umieszczenia tego edyktu, w urzędowej Gazecie Lwowskiej rachując, do tej Izby zgłosili, gdyż inaczej z upływem tego terminu, owa kaucya dewinkulowana i właścicielowi wydana zostanie. Tarnów, dnia 13 stycznia 1889.

L. 11144. (645) Das k. k. Kreisgericht in Kolomea veröffentlicht den Austritt des Gesellschafters Efraim Laufer, aus der Gesellschaft unter der Firma: „Commissionshaus und Maschinenlager“ von Friedman, Laufer et Bernfeld, mit dem, dass dieselbe nunmehr von den Gesellschaftern Josef Salomon Friedman und Bernhard Bernfeld unter der geänderten Firma: „Commissionshaus und Maschinenlager, von Friedman et Bernfeld“ fortgesetzt wird, welche die Firma unter Vordruck des geänderten Firmasiegels: „Commissionshaus und Maschinenlager von Friedman et Bernfeld“ in bsheriger Weise collectiv zeichnen werden. Vom Rathe des k. k. Kreisgerichtes. Kolomea, am 3. October 1888.

L. 303. (611 1-3) C. k. Sąd powiatowy zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Rachmela Ryscharda Straucha, celem doręczenia mu skargi de praes. 29 września 1888 l. 10295 przez Seweryna Dominiaka i Annę Gałuszkową powodów, przeciw niemu o rozwiązanie kontraktu najmu pomieszkania w realność i pod l. 32 w Podgórzu wniesionej, na którą termin do rozprawy sumarycznej na dzień 26 lutego 1889 o godz. 9 rano wyznaczony został, ustanowiony został dla niego kurator adw. dr. Feuerreizen in Podgórzu, któremu zatem swe środki obrony udzielił winien. Podgórze, dnia 16 stycznia 1889.

L. 9717. (283 1-3) Niewiadomego z miejsca pobytu Izaka Satza zawiadamia się, że Ozyasz Sternberg z Radziechowa, wniósł przeciw niemu pozew o zapłaconie 10 zł. 40 ct., a Lipa Szternberg o 23 zł., na które wyznaczono do rozprawy drobnostkowej termin na dzień 19 lutego 1889 i dla niego ustanowiono kuratorem Jakóba Zuckera z Radziechowa. Wzywa się pozwanego, aby na powyższym terminie stanął, lub z kuratorem się porozumiał, gdyż inaczej skutki zaniebdania sam sobie przypisze. C. k. Sąd powiatowy. Radziechów, 15 listopada 1888.

L. 10077. (513 1-3) C. k. Sąd powiatowy w Peczenizynie zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Chaima Danysza, że przeciw niemu wniosła Anna Tkaczuk pozew o uznanie i intabulacyę prawa własności parceli łaki pod lk. 562 w Młodziatynie położonej, że termin do rozprawy na dzień 28 lutego 1889 godz. 9 rano wyznaczono i że dla niego kuratorem Andryja Pniwczuka z Młodziatyna ustanowiono. Wzywa się jego zatem, ażeby się z ustanowionym kuratorem porozumiał, lub innego zastępcę sądowi przedstawił. Peczenizyn, 27 grudnia 1888.

L. 93. (547 1-3) Vom k. k. Samborer Kreis- als Handelsgerichte wird bekannt gegeben, dass im Handelsregister für Gesellschaften-Firmen eingetragen wurde, die offene Gesellschafts-firma: „Smorzaer Holzproducte und Dampf-brettsäge, Goldhammer, Wechsler, Hoffmann in Skole“, mit dem Sitze in Skole. Diese Gesellschaft begann am 14. November 1888. Die Firma der Gesellschaft wird cumulativ immer von zwei der Mitgesellschafter und zwar vom Mitgesellschafter Josef David Hoffmann immer mit dem Namen „Hoffmann“ und von Welch' immer einem

der übrigen zwei Mitgesellschafter Jonas Goldhammer oder David Wechsler mit dem Namen „Goldhammer, Wechsler“ unter der vorgedruckten Stampiglie, oder von wem immer niedergeschriebenen Benennung der Firma: „Smorzaer Holzproducte und Dampf-brettsäge, Goldhammer, Wechsler, Hofmann in Skole“, beigesezten Fertigung gefertigt.

Jonas Goldhammer und David Wechsler sind Handelsleute in Drohobycz, und Josef David zweier Namen Hoffmann Handelsmann in Nameszto, wohnhaft in Ungarn.

Sambor, 15 Jänner 1889.

L. 6516. (293 1-3) C. k. Sąd obwodowy w Wadowicach jako Trybunał handlowy, w porozumieniu się z Trybunałem c. k. Namiestnictwa we Lwowie, postanowił, że w r. 1889 wpisy do rejestru handlowego będzie ogłaszał w „Gazecie Lwowskiej“ i w „Przeglądzie sądowym i administracyjnym“ we Lwowie wychodzącym, zaś wpisy do rejestru spółek zarobkowych i gospodarczych tylko w „Gazecie Lwowskiej“.

Wadowice, 31 grudnia 1888.

L. 17068. (655 1-3) C. k. Sąd powiatowy tutejszy ustanawia w sprawie egzekucyjnej funduszu indemnizacyjnego przeciw Chaimowi Fussfeldowi i innym pto 14 złr. 62 ct. i 3 złr. 72 ct. z pn., dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Zirli Klug, adw. tutejszego dra Henryka Starzewskiego kuratorem i wzywa Zirli Klug, ażeby ustanowionemu kuratorowi udzieliła wskazówki do jej zastępstwa, lub wymieniała sądowi innego zastępcę, gdyż inaczej sama sobie skutki z zaniebdania wyniki przypisze. Brody, dnia 31 października 1888.

L. 5023. (666 1-3) Zbarazki Sąd powiatowy uwiadamia Helenę Kozuchowską, z życia i miejsca nieznaną, że w skutek podania zbiorowej kasy sierocińskiej w Nowemiole z dnia 5 czerwca 1888 i 5023, uchwałą z dnia 6 czerwca 1888 i 5023, pozwolono intabulacyę prawa własności ciała hipotecznego, objętego wyk. 778, nowej księgi grunt. dla miasta Zbaraża, Heleny Kozuchowskiej własnego, na rzecz teje zbiorowej kasy sierocińskiej i że dla niej kuratora ad actum w osobie Zygmunta Dzierżanowskiego, w Zbarażu zamieszkałego, postanowiono.

Wzywa się zatem Helenę Kozuchowską, ażeby postanowionemu kuratorowi potrzebnej udzieliła informacji lub sądowi innego wskazała zastępcę, gdyż inaczej skutki zaniebdania sama sobie przypisze. Zbaraż, dnia 6 czerwca 1888.

L. 2850. (665 1-3) Zbarazki Sąd powiatowy uwiadamia Helenę Kozuchowską, z życia i miejsca pobytu nieznaną, że w skutek podania zbiorowej kasy sierocińskiej w Nowemiole z dnia 26 marca 188 do l. 2850, na zasadzie tut. dekretu własności z dnia 4 stycznia 1888 l. 10, uchwałą tut. z dnia 30 marca 1888 l. 2850, rzezoną kasę sierocińską za właścicielkę ciała hipotecznego, objętych wykazem 1885 i 1886 ks. gr. dla gminy kat. Zbaraż miasto, Heleny Kozuchowskiej własnych, zaintabulowano i że dla niej kurator ad actum w osobie Bronisława Pzuńskiego ze Zbaraża, postanowiony został.

Wzywa się zatem Helenę Kozuchowską, ażeby postanowionemu kuratorowi potrzebnej udzieliła informacji lub sądowi innego wskazała zastępcę, gdyż inaczej skutki niedbalstwa sama sobie przypisze. Zbaraż, dnia 30 marca 1888.

L. 24173. (297 1-3) C. k. Sąd powiat. miej. deleg. w Tarnowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Jakóba Walczyka z Zukowic, że rezolucye tabularne z dnia 19 września 1888 l. 20721 i z dnia 3 listopada 1888 l. 22524, doręczone zostały ustanowionemu kuratorowi ad actum adw. dr. Bronisławowi Gałeckiemu w Tarnowie, któremu ma dostarczyć środki obrony lub wnieść środki prawne, jakie mu przysługiwały bezpośrednio do sądu tutejszego. Tarnów, dnia 30 grudnia 1888.

L. 2375. (322 1-3) Zawiadamia się nieznanego z życia i miejsca pobytu Antoniego i Stanisława Zawolnych, że Abraham Goldenberg wniósł dnia 11 maja 1888 l. 2375, podanie o intabulacyę prawa własności do całego ciała hipot. l. 437 gminy Hlibów objętego, dotąd na nich zapisanego i że w sprawie tej ustanowiono kuratora Konstantego Nieponia z Hlibowa. C. k. Sąd powiatowy. Grzymałów, 28 maja 1888.

